

Petr Heber představuje výstavu Tvořivé cesty jedné rodiny ve vlastivědném muzeu v Železnici

8.8.2025 - Jan Jireš | Město Jičín

Pane Hebere, sedíme ve vlastivědném muzeu v Železnici přímo uprostřed expozice. Představíte nám ji?

Dal jsem dohromady 3 lidi, kromě mě dceru a vnučku, které malují obrazy akvarelem na plátno nebo tvoří grafiky. Já se prezentuji klasicky trojrozměrnými obrazy z kovu a dřeva. Teď už tvořím jen ze dřeva, protože mě bolí ruka a nemůžu sekat. Udělali jsme společnou výstavu jedné rodiny. Kdysi jsme měli v Raisově památníku v Bělohradě výstavu Tvořivé cesty jedné rodiny a dnes ji opakujeme v Železnici. Navezli jsme to sem dva dny přes vernisáží, a ještěže mi s tím pomohly, protože dostat to po schodech nahoru bylo šílené.

Myslím, že je to pěkné i díky prostředí mezi muzejními exponáty. V jičínské galerii, kterou osobně považuji za nejlepší – to ani Praha nemá, jsem si také zapůjčil exponáty a inventář. Propojení je zajímavé. Takže takhle, jak to vidíte, jsme to tu vyvedli. Bude to asi moje poslední výstava. Už to opravdu nezvládám, dám si pohov.

Opravdu to je poslední výstava?

Asi. Už se mi vážně nechce. Mám nabídky, ale už je pro mě těžké jen cestování, natož příprava a instalace. V Německu by to rádi viděli, už na to ale nemám.

Dcera a vnučka se tedy věnují výtvarné činnosti. Na co se zaměřují?

Dcera tvoří, ale profesně tolik ne. Vnučka dělala střední uměleckou školu v Liberci. Ta se tomu chce věnovat, ale jde to těžko, protože sehnat zaměstnání pro výtvarníka je velmi těžké. Pracovala v tiskárně, kde chvíli vydržela. Poté přešla do společnosti, která vyrábí nápisy, kartičky a návrhy. Nedávno vytvářeli nápisy do muzea veteránů v Turnově. Kromě toho maluje a tvoří grafická díla.

Z jakého vašeho období či tematického okruhu zde můžeme vidět vaše dílo?

Je to téma poslední doby, asi 5 až 10 let. Jak jsem skončil s restaurováním, začal jsem tvořit trojrozměrné obrazy ze zbytků autoprůmyslu. Z podvozku auta vždy něco zachráním a něco k tomu dotvořím. Recykluji pomocí své tvorby. Někomu se to líbí, někomu ne, někdo se při pohledu na to nasere nebo mi řekne „Tohle mám ve stodole, tak to můžeš třeba svařit“.

Vaše dílo je velmi specifické. Když jste to ale nakousl: Jaké máte reakce na vaše poslední období?

V Čechách se to někomu líbí, někomu ne. Leckdo řekne, že by si to rád vzal, ale kam to dát? Trojrozměrné výtvary mají vyšší nároky na prostor. Obraz, ten se pověsí, tahle díla potřebují kus místa. Třeba tahle kytara půjde do Německa. Přivezli mi normální kytaru a řekli mi, že na to nikdo nehraje a že je to aušus, ale je to škoda vyhodit. Vytvořte nám z ní objekt. Tak jsem do toho říznul, ohnul některé části a hrající kytarista k tomu řekl: „Ty vole, to jsem ještě neviděl. Odkud to je?“

Tak si vezměme třeba tohle dílo, zahnutou kytaru. Doporučujete u svého díla nějakou interpretaci,

nebo to necháváte na člověku?

Nechávám to na každém zvlášť. Záleží na konkrétní představě. To říkal vždycky Komárek: nechte každého, ať se nad tím zamyslí.

A teď nějaké konkrétní dílo vyberte vy.

Vzadu je vystavená motorka, je to jedna z mých posledních. Motorek jsem udělal celkem 14, ale zůstala mně jedna, kterou si nechávám na zahradě.

Nechcete udělat ještě patnáctou pro zaokrouhlení?

No jo, měl bych. (smích)

Takže zájemci ať se přijdou podívat do Železnice?

Ať přijdou sem. Budeme tu až do konce září, takže je hodně času.

<https://www.muji.cz/petr-heber-predstavuje-vystavu-tvorive-cesty-jedne-rodiny-ve-vlastivednem-muzeu-v-zeleznici/d-1316034>